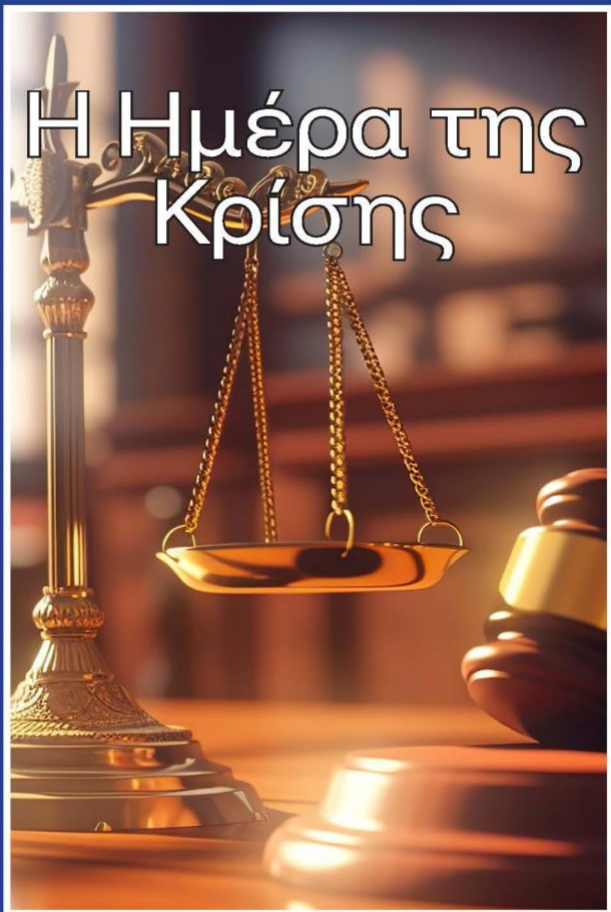

Η Ημέρα της Κρίσης

Η Ημέρα της Κρίσης

«Ας ευφρανθούν οι ουρανοί, ... ας χαρεί η γη, ... ας ευφρανθούν τα χωράφια και όλα όσα είναι μέσα σε αυτά, ... ας ευφρανθούν όλα τα δέντρα του δάσους ενώπιον του Κυρίου, διότι έρχεται να ... κρίνει τον κόσμο με δικαιοσύνη και τους λαούς με την αλήθεια του».

Ψαλμός 96:11-13

Η διδασκαλία της Βίβλου σχετικά με μια μελλοντική ημέρα κρίσης για όλη την ανθρωπότητα είναι τόσο καθησυχαστική όσο και εμπνευσμένη από ελπίδα. Είναι σύμφωνη με την πρόσκληση στο κείμενό μας για όλους να χαίρονται που ο Κύριος έρχεται να «κρίνει τον κόσμο με δικαιοσύνη και τους λαούς με την αλήθεια του». Ο απόστολος Παύλος επιβεβαίωσε την έλευση αυτής της ημέρας όταν μίλησε στον Άρειο Πάγο. Είπε στον λαό ότι ο Θεός έχει ορίσει μια ημέρα κατά την οποία «θα κρίνει τον κόσμο με δικαιοσύνη» μέσω του Ιησούς Χριστού, και ότι «έδωσε εγγύηση σε όλους τους ανθρώπους, ανασταίνοντας τον από τους νεκρούς». Πράξεις 17:31

Η μελλοντική ημέρα της κρίσης που ο Κύριος έχει προβλέψει στο σχέδιο σωτηρίας Του είναι κάτι

περισσότερο από μια στιγμή κατά την οποία θα δοθούν ανταμοιβές στους δίκαιους και τιμωρίες στους ασεβείς. Θα είναι επίσης μια περίοδος δοκιμασίας, κατά την οποία οι άνθρωποι θα έχουν την ευκαιρία, με βάση την πλήρη γνώση των σχετικών ζητημάτων, να επιλέξουν μεταξύ της υπακοής στον Κύριο και της ανυπακοής, μεταξύ της δικαιοσύνης και της αδικίας.

Αυτό σημαίνει ότι η ημέρα της κρίσης δεν είναι μια συνηθισμένη ημέρα είκοσι τεσσάρων ωρών, αλλά, όπως διδάσκει η Αγία Γραφή, μια ολόκληρη εποχή, διάρκειας χίλιων ετών. Είναι, στην πραγματικότητα, τα ίδια χίλια χρόνια κατά τα οποία ο Χριστός θα βασιλεύει στη γη, διότι θα είναι τόσο Δικαστής όσο και Βασιλιάς. Οι πιστοί οπαδοί του Ιησού κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής θα είναι συνεργάτες του ως βασιλιάδες κατά τη διάρκεια αυτών των χίλιων ετών, και θα μοιραστούν μαζί του το έργο της κρίσης του κόσμου. Αποκάλυψη 20:4; 1 Κορινθίους 6:2

Αυτές οι όμορφες και αρμονικές διδασκαλίες της Βίβλου αποκρύπτονται από την εσφαλμένη άποψη ότι η αιώνια μοίρα κάθε ατόμου αποφασίζεται αμετάκλητα από τον Θεό τη στιγμή του θανάτου. Δεν υπάρχει καμία βιβλική υποστήριξη για αυτή την άποψη (εκτός από όσους δέχονται τον Χριστό και

καθαγιάζουν τη ζωή τους στη θεία υπηρεσία, σε αυτή την εποχή του ευαγγελίου).

Αντίθετα, ο Ιησούς δήλωσε ότι όσοι δεν δέχονται τις διδασκαλίες του δεν κρίνονται τώρα, αλλά αργότερα. «Αν κάποιος ακούσει τα λόγια μου και δεν πιστέψει, δεν τον κρίνω... ο λόγος που έχω πει, αυτός θα τον κρίνει στην τελευταία ημέρα» (). (Ιωάννης 12:47,48). Πόσο όμορφα αυτό συνάδει με την υπόσχεση στο κείμενό μας ότι σε εκείνη την ευτυχισμένη ημέρα της κρίσης του μέλλοντος οι άνθρωποι θα κριθούν από την «αλήθεια», γιατί τα λόγια του Ιησούς είναι σίγουρα η αλήθεια.

Η παρούσα ημέρα της κρίσης

Η δήλωση του Ιησούς ότι όσοι δεν πιστεύουν τώρα στα λόγια του δεν κρίνονται υπονοεί ότι όσοι πιστεύουν και γίνονται οπαδοί του κρίνονται στην παρούσα στιγμή. Αυτό είναι πράγματι αλήθεια. Αλλά για να εκτιμήσουμε πλήρως τις συνέπειές του, είναι απαραίτητο να συνειδητοποιήσουμε ότι η λέξη «κρίση», όπως χρησιμοποιείται βιβλικά σε αυτό το πλαίσιο, δεν σημαίνει απλώς την έκδοση ποινής, αλλά περιλαμβάνει και την ιδέα μιας δίκης που οδηγεί στην ποινή.

Έτσι, η Βίβλος αναφέρεται στους χριστιανούς ως υπό δοκιμασία τώρα. Ο Πέτρος μιλάει για «τη δοκιμασία της πίστης σας» και λέει ότι είναι «πολύ πιο πολύτιμη από το χρυσάφι που φθείρεται». (1 Πέτρου 1:7). Έγραψε επίσης: «Μην εκπλήσσεστε από τη δοκιμασία της φωτιάς που σας δοκιμάζει, σαν να σας συμβαίνει κάτι παράξενο» (1 Πέτρου 4:12). Είναι σαφές ότι η δοκιμασία του χριστιανού είναι σκληρή. Αλλά η ανταμοιβή είναι αντίστοιχα μεγάλη. « , να είσαι πιστός μέχρι θανάτου, και θα σου δώσω το στεφάνι της ζωής» (Αποκάλυψη 2:10).

Αφού αναφέρθηκε στη «δοκιμασία της φωτιάς» ή κρίση του χριστιανού, ο Πέτρος εξηγεί περαιτέρω: «Ήρθε η ώρα να αρχίσει η κρίση από τον οίκο του Θεού. Και αν αρχίσει πρώτα από εμάς, ποιο θα είναι το τέλος εκείνων που δεν υπακούν στο Ευαγγέλιο του Θεού; Και αν οι δίκαιοι μόλις και μετά βίας σωθούν, πού θα εμφανιστούν οι ασεβείς και οι αμαρτωλοί;» (1 Πέτρου 4:17,18). Αυτό το κείμενο καθιστά σαφές ότι η σημερινή εποχή είναι μια εποχή κρίσης για τους πιστούς, «τον οίκο του Θεού».

Αυτό είναι μόνο η αρχή του έργου της κρίσης του Κυρίου. Ο Πέτρος ρωτά: «Πού θα εμφανιστούν [για κρίση] οι ασεβείς και οι αμαρτωλοί;» Σε αυτό το κείμενο ο απόστολος δεν απαντά στην ερώτησή

του, και ορισμένοι συμπεραίνουν ότι δεν υπάρχει μελλοντική δίκη για τους άπιστους, και ότι θα εμφανιστούν σε ένα μέρος αιώνιας τιμωρίας.

Ωστόσο, ο Ιησούς απάντησε διαφορετικά. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, είπε ότι όσοι ακούνε και δεν πιστεύουν, παραμερίζονται προς το παρόν και θα κριθούν από τον «λόγο» του στην «τελευταία ημέρα». (Ιωάννης 12:47,48). Σε αυτή την υπέροχη διαβεβαίωση, ο Κύριος καθιστά σαφές ότι η κρίση των απίστων δεν λαμβάνει χώρα σε αυτή τη ζωή, ότι δεν έχει ληφθεί καμία απόφαση σχετικά με την αιώνια μοίρα τους και δεν θα ληφθεί μέχρι «την τελευταία ημέρα».

Η έκφραση «τελευταία ημέρα» δεν αναφέρεται στην τελευταία ημέρα της παρούσας ζωής ενός ατόμου. Η ίδια έκφραση χρησιμοποιήθηκε από τη Μάρθα όταν, αναφερόμενη στον αδελφό της Λάζαρο, είπε: «Ξέρω ότι θα αναστηθεί στην ανάσταση την τελευταία ημέρα». (Ιωάννης 11:24). Παρατηρήστε ότι η «τελευταία ημέρα» είναι η ημέρα της ανάστασης. Είναι η χιλιετής ημέρα της βασιλείας του Χριστού και της κρίσης — η τελευταία μεγάλη ημέρα, ή περίοδος, στο θεϊκό σχέδιο για τη λύτρωση και την αποκατάσταση των ανθρώπων από την αμαρτία και τον θάνατο.

Από τα κείμενα που ήδη αναφέρθηκαν είναι προφανές ότι μόνο οι καθαγιασμένοι οπαδοί του Κυρίου βρίσκονται τώρα σε δοκιμασία για τη ζωή τους. Δεν υπάρχει δεύτερη δοκιμαστική περίοδος για αυτούς, και αν δεν λάβουμε υπόψη ότι οι Γραφές που καθιερώνουν αυτό το γεγονός ισχύουν μόνο για τους Χριστιανούς, θα μπορούσαμε εύκολα να υποθέσουμε ότι δεν υπάρχει δοκιμασία για κανέναν άλλο εκτός από την παρούσα ζωή.

Κανείς, όμως, δεν μπορεί να βρίσκεται σε δοκιμασία για όλη του τη ζωή ενώ εξακολουθεί να είναι καταδικασμένος. Και αυτή είναι η θέση όλων όσων δεν έχουν δεχτεί τον Χριστό ως Σωτήρα τους και δεν έχουν καθαγιάζω το να κάνουν το θέλημα του Θεού. Οι πιστοί, από την άλλη πλευρά, με βάση την πίστη τους, βγαίνουν από την καταδίκη που έπεσε πάνω στον άνθρωπο μέσω του πατέρα Αδάμ. Στη νέα τους θέση ενώπιον του Κυρίου, έχουν «δικαίωση της ζωής», στην οποία «δεν υπάρχει καταδίκη». Ρωμαίους 5:18; 8:1

Η σημασία αυτού σε σχέση με τη μελλοντική ημέρα της κρίσης αποκαλύπτεται από τον Ιησού όταν είπε: «Όποιος ακούει τον λόγο μου και πιστεύει σε αυτόν που με έστειλε, έχει [με την πίστη] αιώνια ζωή και δεν θα έρθει σε καταδίκη [ελληνικά, «κρίση», που σημαίνει κρίση]· αλλά έχει περάσει από το θάνατο

στη ζωή». (Ιωάννης 5:24). Αυτό μας λέει ξεκάθαρα ότι οι πιστοί, με την πίστη, περνάνε τώρα από το θάνατο στη ζωή και δεν θα έρθουν σε κρίση στο μέλλον· η κρίση ή η ημέρα της δοκιμασίας τους είναι τώρα.

Αυτή είναι μια μεγάλη αλήθεια που πρέπει να ληφθεί υπόψη αν θέλουμε να κατανοήσουμε τον σκοπό της μελλοντικής ημέρας κρίσης του κόσμου και τα αποτελέσματά της. Για παράδειγμα, αποκλείει την άποψη ότι είναι μια εποχή κατά την οποία οι αμαρτωλοί θα χωριστούν από τους αγίους, με τον διαχωρισμό να βασίζεται σε αποφάσεις που ελήφθησαν προηγουμένως όταν ο καθένας πέθανε. Γιατί ο Ιησούς τονίζει ότι οι «άγιοι», οι αληθινοί οπαδοί του, δεν θα εμφανιστούν καθόλου σε αυτή τη μελλοντική κρίση.

Στην Ανάσταση

Όπως ήδη αναφέρθηκε, ο Ιησούς είπε ότι όσοι πιστεύουν περνούν από το θάνατο στη ζωή. Αυτό, φυσικά, βασίζεται στην πίστη. Από τη σκοπιά του Θεού, αυτοί δεν είναι πλέον υπό καταδίκη. Σε αυτούς αναφέρεται ο Ιησούς στο Κατά Ιωάννη 5:29, όπου λέει ότι όσοι έκαναν το καλό θα «εμφανιστούν... στην ανάσταση της ζωής». Ο χρόνος της κρίσης τους έχει περάσει και στην

ανάσταση ανταμείβονται με τη «δόξα και την τιμή και την αθανασία» που επιδίωξαν επιμελώς «με υπομονή στην πράξη του καλού». Ρωμαίους 2:7

Εκείνοι που έκαναν το κακό

Ο Ιησούς μας διαβεβαιώνει ότι η ανάσταση δεν είναι μόνο για εκείνους που «έκαναν το καλό», γιατί λέει ότι όλοι όσοι βρίσκονται στους τάφους θα ακούσουν τη φωνή του και θα αναστηθούν (Ιωάννης 5:28). Ωστόσο, όπως δηλώνει ο επόμενος στίχος, μόνο εκείνοι που έκαναν το καλό θα αναστηθούν σε «ανάσταση ζωής», γιατί εκείνοι που «έκαναν το κακό» θα αναστηθούν «σε ανάσταση κρίσης». Η ελληνική λέξη που χρησιμοποιεί ο Ιησούς είναι «κρίσις», και η κοινή μετάφραση την αποδίδει λανθασμένα ως «καταδίκη».

Η λέξη «krisis» στα ελληνικά υποδηλώνει μια κρίσιμη δοκιμασία ή εμπειρία. Αυτή η κρίσιμη δοκιμασία των χριστιανών είναι στην παρούσα ζωή, και αν την περάσουν με επιτυχία, θα αναστηθούν στη ζωή. Όλοι οι άλλοι όμως θα αναστηθούν «σε ανάσταση κρίσεως», δηλαδή στην ημέρα της κρίσης ή της δίκης τους. Για αυτούς, η μεγάλη κρίση στην οποία θα αποφασιστεί η αιώνια μοίρα τους θα λάβει χώρα αφού ξυπνήσουν από τον ύπνο του θανάτου.

Η μελλοντική χιλιετία της δοκιμασίας για τον κόσμο θα είναι κατά μία έννοια η δεύτερη κρίση για το ανθρώπινο γένος, η πρώτη έχοντας λάβει χώρα στον Κήπο της Εδέμ. Αυτή ήταν η ημέρα της κρίσης των πρώτων γονιών μας, και το αποτέλεσμα μοιράστηκε όλη η ανθρωπότητα. Σε εκείνη τη δοκιμασία, ή κρίση, ο Αδάμ παράκουσε τον θεϊκό νόμο και καταδικάστηκε σε θάνατο. Μέσω της κληρονομικότητας, τα παιδιά του μοιράστηκαν την τιμωρία του. Όπως έγραψε ο Απόστολος Παύλος, «με την παράβαση του ενός, η κρίση ήρθε σε όλους τους ανθρώπους για καταδίκη». Ρωμαίους 5:18

Ο Θεός διαφώτισε τον Αδάμ σχετικά με τη θέλησή Του, το νόμο Του. «Δεν πρέπει να φας από το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού», είπε ο Κύριος. (Γένεση 2:17). Αυτός ήταν ένας απλός νόμος. Δεν υπήρχε τίποτα περίπλοκο σε αυτόν, ούτε ήταν δύσκολο να κατανοηθεί. Η καταδίκη του Αδάμ ήταν το αποτέλεσμα της απόφασής του να ακολουθήσει μια πορεία αντίθετη με την αλήθεια που του αποκαλύφθηκε. Η ανυπακοή του δεν έφερε μόνο το θάνατο, αλλά είχε ως αποτέλεσμα και την απώλεια της κατανόησης. Το σκοτάδι που αφορούσε τον Θεό και τη θέλησή Του () ήταν ένα αναπόφευκτο αποτέλεσμα της «πτώσης» του, και οι απόγονοι του Αδάμ έλαβαν επίσης από αυτόν αυτή την κληρονομιά του «σκοταδιού». Ο Ησαΐας

περιγράφει αυτή τη γενική κατάσταση του κόσμου, λέγοντας: «Σκοτάδι θα καλύψει τη γη, και πυκνό σκοτάδι τους λαούς». Ησαΐας 60:2

Ωστόσο, ο Θεός δεν έπαψε να αγαπάει το ανθρώπινο δημιούργημά του. Πράγματι, «αγάπησε τόσο τον κόσμο» που έστειλε τον αγαπημένο του Υιό για να λυτρώσει τον Αδάμ και το γένος του από τον θάνατο. Επίσης, μέσω του Χριστού, προέβλεψε τη διαφώτιση του κόσμου. Έτσι, αφού ο Ησαΐας περιέγραψε το «βαρύ σκοτάδι» των λαών, πρόσθεσε: «Αλλά ο Κύριος θα ανατείλει πάνω σου, και η δόξα του θα φανεί πάνω σου. Και τα έθνη θα έρθουν στο φως σου, και οι βασιλιάδες στη λαμπρότητα της ανατολής σου». Στίχοι 2,3

Σύμφωνα με αυτό, ο Ιησούς ανακοίνωσε: «Εγώ είμαι το Φως του κόσμου» (Ιωάννης 8:12). Μας πληροφορούν επίσης ότι είναι το αληθινό Φως που «φωτίζει κάθε άνθρωπο που έρχεται στον κόσμο» (Ιωάννης 1:9). Δεν έχουν ακόμη φωτιστεί «όλοι οι άνθρωποι» από το Ευαγγέλιο, όπως αυτό λάμπει στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Όσον αφορά τη συντριπτική πλειοψηφία της ανθρωπότητας, εξακολουθεί να ισχύει αυτό που δηλώνει ο Ιωάννης: «Το Φως λάμπει στο σκοτάδι, και το σκοτάδι δεν το κατάλαβε» (Ιωάννης 1:5).

Σίγουρα, όσοι δεν κατανοούν το φως δεν μπορούν να το δεχτούν και να χαρούν σε αυτό. Γι' αυτό ο Ιησούς είπε: «Αν κάποιος ακούσει τα λόγια μου και δεν πιστέψει, εγώ δεν τον κρίνω» (Ιωάννης 12:47). Στους μαθητές του ο Ιησούς είπε: «Μακάρια τα μάτια σας, επειδή βλέπουν, και τα αυτιά σας, επειδή ακούν» (Ματθαίος 13:16). Όταν ο Ιησούς εξήγησε ότι δεν έκρινε εκείνους που άκουγαν τα λόγια του και δεν τα πίστευαν, έδωσε ως λόγο μια προφητεία που ανέφερε και εφάρμοσε στον εαυτό του και στο έργο του: «Τους τύφλωσε τα μάτια και σκληρύνει την καρδιά τους, για να μην βλέπουν με τα μάτια τους και να μην καταλαβαίνουν με την καρδιά τους, και να μεταστραφούν, και να τους θεραπεύσω». Ιωάννης 12:40

Ο Ιησούς είπε: «Ο Θεός δεν έστειλε τον Υιό του στον κόσμο για να καταδικάσει τον κόσμο, αλλά για να σώσει τον κόσμο μέσω αυτού» (Ιωάννης 3:17). Η πίστη στον Χριστό, το αληθινό Φως, είναι η μόνη προϋπόθεση για να απαλλαγεί κανείς από αυτή την καταδίκη. Αλλά, δεδομένου ότι, ακόμη και τώρα, οι άνθρωποι στο σύνολό τους δεν κατανοούν το Φως, είναι προφανής η ανάγκη για μια μελλοντική ημέρα διαφώτισης και κρίσης.

Οι νεκροί θα ακούσουν

Έχουμε ήδη παραθέσει τα λόγια του Κυρίου που μας διαβεβαιώνουν ότι όσοι τώρα ακούν και πιστεύουν τα λόγια του λαμβάνουν ζωή – με την πίστη τώρα, και πραγματικά στην ανάσταση – και ότι αυτοί δεν θα έρθουν σε μελλοντική κρίση μαζί με τον κόσμο. (Ιωάννης 5:24). Αλλά τα εδάφια 28 και 29 διευρύνουν σημαντικά την ελπίδα. Ο Ιησούς εκεί επιβεβαιώνει ότι «όλοι όσοι είναι στους τάφους θα ακούσουν τη φωνή του και θα βγουν έξω». Εκείνοι που πίστεψαν και αποδείχθηκαν πιστοί πριν από το θάνατο θα εισέλθουν αμέσως στην αιώνια ζωή. Σε όλους τους άλλους θα δοθεί πλήρης ευκαιρία να πιστέψουν, και όσοι πιστέψουν θα ζήσουν.

Το ότι θα υπάρχει μια ευκαιρία μετά το θάνατο να ακούσουν την αλήθεια και να πιστέψουν θα είναι μια νέα σκέψη για μερικούς. Αλλά είναι μια σκέψη που βασίζεται στις Γραφές. Πουθενά στη Βίβλο δεν λέει ότι η ευκαιρία να λάβουν ζωή μέσω του Χριστού περιορίζεται στο παρόν. Κάθε Χριστιανός πιστεύει ότι ο Θεός είναι ελεήμων και υπομονετικός με τους αμαρτωλούς. Αλλά για κάποιο λόγο έχει υιοθετηθεί η εσφαλμένη άποψη ότι η θεία ελεημοσύνη εκτείνεται μόνο μέχρι να πεθάνει ένα άτομο και ότι ο Θεός δεν μπορεί να είναι ελεήμων προς ένα άτομο

πέρα από τη στιγμή που θα πάρει την τελευταία του ανάσα.

Δεν υπάρχει βιβλική υποστήριξη για αυτή την περιορισμένη άποψη. Από θεϊκή άποψη, ολόκληρος ο άπιστος κόσμος είναι νεκρός στην αμαρτία, και για τέσσερις χιλιάδες χρόνια πριν από την πρώτη έλευση του Ιησού, ο Θεός επέτρεψε στον καταδικασμένο κόσμο () να κοιμηθεί στον θάνατο χωρίς να κάνει τίποτα για να τον δια φωτίσει και να τον σώσει. Το γεγονός ότι έστειλε τον Ιησού ως Λυτρωτή και Σωτήρα απέδειξε ότι ο Θεός αγαπούσε τα ανθρώπινα πλάσματά Του. Αλλά για να λάβουν ζωή μέσω αυτού, πρέπει να πιστέψουν. Ωστόσο, τα εκατομμύρια που πέθαναν πριν από την έλευση του Χριστού σίγουρα δεν είχαν την ευκαιρία να πιστέψουν σε αυτόν.

Από τότε έχουν πεθάνει αμέτρητα εκατομμύρια άνθρωποι που δεν είχαν την ευκαιρία να πιστέψουν, επειδή δεν άκουσαν ποτέ το μοναδικό όνομα που δόθηκε κάτω από τον ουρανό ή μεταξύ των ανθρώπων, μέσω του οποίου πρέπει να σωθούν (Πράξεις 4:12). Επιπλέον, σύμφωνα με τη μαρτυρία του ίδιου του Ιησούς, πολλοί από αυτούς που ακούνε τις διδασκαλίες του δεν κατανοούν τα ζητήματα που εμπλέκονται. Εκ μέρους αυτών, ας ευχαριστήσουμε τον Θεό για τη διαβεβαίωση που

μας δίνει ο Ιησούς ότι δεν τους έχει κρίνει και ότι θα κριθούν αργότερα από το «λόγο» του.

«Με την αλήθεια του»

Η δήλωση του Ιησούς ότι τα λόγια του θα κρίνουν τελικά τους άπιστους είναι σε αρμονία με το κείμενο που δηλώνει ότι σε εκείνη την ευτυχισμένη εποχή ο Κύριος θα κρίνει τους ανθρώπους «με την αλήθεια του» (Ψαλμοί 96:13). Αυτή είναι μια όμορφη σκέψη. Σημαίνει ότι όλη η ανθρωπότητα θα φωτιστεί με την αλήθεια σχετικά με τον Θεό, και με βάση αυτή τη φωτίση θα τους δοθεί η ευκαιρία να υπακούσουν και να ζήσουν.

Αυτό το λαμπρό γεγονός, που διδάσκεται τόσο σαφώς στις Γραφές, φέρνει στο προσκήνιο πολλά κείμενα και υποσχέσεις της Βίβλου που διαφορετικά θα ήταν αντιφατικά. Για παράδειγμα, στο Κατά Ιωάννη 1:9, που λέει ότι ο Ιησούς είναι «το αληθινό Φως, που φωτίζει κάθε άνθρωπο που έρχεται στον κόσμο». Σίγουρα αυτό δεν ίσχυε για όσους πέθαναν πριν έρθει ο Χριστός! Ούτε ίσχυε για αμέτρητα εκατομμύρια από τότε. Αλλά αυτό το κείμενο έχει πραγματικό νόημα λόγω της ευλογημένης βεβαιότητας ότι θα υπάρξει μια μελλοντική ημέρα διαφώτισης.

Σε μια θαυμάσια προφητεία για εκείνη την ημέρα, την χιλιετή περίοδο της βασιλείας του Χριστού, γίνεται η υπόσχεση ότι «η γη θα γεμίσει από τη γνώση του Κυρίου, όπως τα νερά καλύπτουν τη θάλασσα». Ησαΐας 11:9

Ο Ζεφανία, σε μια αποκαλυπτική προφητεία που τώρα εκπληρώνεται με την αποσύνθεση μιας κοινωνικής τάξης που ο Απόστολος Παύλος περιγράφει ως «τον παρόντα κακό κόσμο», μας λέει ότι μετά από αυτή την περίοδο θλίψης, ο Κύριος «θα δώσει στον λαό μια καθαρή γλώσσα [μήνυμα], ώστε όλοι να επικαλούνται το όνομα του Κυρίου και να τον υπηρετούν με μια φωνή». Γαλάτες 1:4; Ζεφανία 3:8,9

Ο προφήτης Ιερεμίας μας μιλάει για μια μελλοντική εποχή, όταν ο Κύριος θα κάνει «μια νέα διαθήκη με τον οίκο του Ισραήλ και με τον οίκο του Ιούδα», εξηγώντας ότι τότε ο θεϊκός νόμος θα είναι γραμμένος στις καρδιές των ανθρώπων. Η γνώση του Κυρίου θα είναι τότε τόσο καθολική, ώστε όλοι θα τον γνωρίζουν, «από τον μικρότερο έως τον μεγαλύτερο». Ιερεμίας 31:31-34

Ο Απόστολος Παύλος λέει: «Ο Θεός... θέλει όλοι οι άνθρωποι να σωθούν και να έρθουν στη γνώση της αλήθειας. Διότι ένας είναι ο Θεός, και ένας ο

μεσολαβητής μεταξύ Θεού και ανθρώπων, ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός, ο οποίος έδωσε τον εαυτό του ως αντίλυτρο για όλους, για να μαρτυρηθεί εν καιρώ». 1 Τιμόθεο 2:3-6

Με την πρώτη ματιά, η σειρά που δίνεται εδώ φαίνεται αντίθετη με άλλες γραφές που επιμένουν ότι πρέπει πρώτα να έχει κανείς γνώση της Αλήθειας και, στη συνέχεια, με βάση αυτή τη γνώση, να πιστέψει και να σωθεί. Εδώ, όμως, ο απόστολος μιλάει για το να «σωθεί» πρώτα κανείς και, στη συνέχεια, να λάβει γνώση της Αλήθειας.

Ωστόσο, σε αυτή την περίπτωση ο Παύλος δεν χρησιμοποιεί τη λέξη «σωθεί» για να περιγράψει την αιώνια σωτηρία που προκύπτει από την πίστη και την υπακοή στο Ευαγγέλιο. Μάλλον, μας λέει ότι είναι θέλημα του Θεού όλοι όσοι έχουν πεθάνει στην άγνοια του μοναδικού ονόματος που μας δίνεται για να σωθούμε, να ξυπνήσουν από τον θάνατο για να έχουν την ευκαιρία να γνωρίσουν την Αλήθεια. Με άλλα λόγια, ο Παύλος χρησιμοποιεί τη λέξη «σωσθεί» για να περιγράψει αυτό που υποσχέθηκε ο Ιησούς όταν είπε ότι όλοι όσοι βρίσκονται στους τάφους τους θα ακούσουν τη φωνή του και θα αναστηθούν.

Η μεγάλη αλήθεια που όλοι πρέπει να μάθουν και να αποδεχθούν για να αποκτήσουν αιώνια ζωή είναι ότι ο Ιησούς Χριστός, με τη χάρη του Θεού, γεύτηκε τον θάνατο «για κάθε άνθρωπο» (Εβραίους 2:9). Ο Παύλος μιλάει για αυτό ως «αντίλυτρο για όλους», και αυτή η μεγάλη αλήθεια είναι που πρέπει να «μαρτυρηθεί [να γίνει γνωστή] στον κατάλληλο χρόνο». Η έκφραση «κατά τον καιρό» είναι πολύ σημαντική. Δείχνει ότι το σχέδιο αγάπης του Θεού για την απολύτρωση και τη σωτηρία του ανθρώπινου γένους προχωρά με τάξη και σύμφωνα με ένα προκαθορισμένο σχέδιο, στο οποίο υπάρχει ο κατάλληλος καιρός για κάθε πτυχή των σχεδίων αγάπης Του. Η σημερινή εποχή και η σημερινή ζωή είναι η κατάλληλη στιγμή για μερικούς να κατανοήσουν την Αλήθεια και έτσι να πιστέψουν και να υπακούσουν. Κατά τη διάρκεια της Χιλιετηρίδας, και αφού ο αμαθής κόσμος ξυπνήσει από τον θάνατο, θα είναι η κατάλληλη στιγμή για να τους μαρτυρηθεί το Ευαγγέλιο με κατανοητό τρόπο. Τότε θα είναι η κατάλληλη στιγμή για να υπακούσουν και να ζήσουν.

«Και τα βιβλία άνοιξαν»

Το Αποκάλυψη 20:12-15 είναι ένα από τα πολύ ενδιαφέροντα αποσπάσματα της Βίβλου που σχετίζονται με τη μελλοντική ημέρα της κρίσης του

κόσμου. Σε αυτή τη συμβολική προφητεία, η μελλοντική διαφώτιση των ανθρώπων απεικονίζεται με την ιδέα των βιβλίων που ανοίγονται. Αυτή η υπέροχη περιγραφή της ημέρας της κρίσης έχει ως εξής:

«Είδα τους νεκρούς, μικρούς και μεγάλους, να στέκονται μπροστά στον Θεό· και τα βιβλία ανοίχτηκαν· και ένα άλλο βιβλίο ανοίχτηκε, που είναι το βιβλίο της ζωής· και οι νεκροί κρίθηκαν από τα πράγματα που ήταν γραμμένα στα βιβλία, σύμφωνα με τα έργα τους. Και η θάλασσα παρέδωσε τους νεκρούς που ήταν μέσα της· και ο θάνατος και ο άδελος παρέδωσαν τους νεκρούς που ήταν μέσα τους· και κρίθηκαν ο καθένας σύμφωνα με τα έργα του. Και ο θάνατος και ο άδελος ρίχτηκαν στη λίμνη της φωτιάς. Αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος. Και όποιος δεν βρέθηκε γραμμένος στο βιβλίο της ζωής ρίχτηκε στη λίμνη της φωτιάς».

Κατά τη διάρκεια της χιλιετούς βασιλείας του Χριστού, όταν οι νεκροί θα αναστηθούν, θα «σταθούν ενώπιον του Θεού» με την έννοια ότι, μέσω του λυτρωτικού έργου του Χριστού, η αρχική καταδίκη δεν θα ισχύει πλέον εναντίον τους, και ο καθένας θα έχει την ευκαιρία να πιστέψει, να υπακούσει και να ζήσει. Αλλά αυτή η ευκαιρία

απαιτεί μια περαιτέρω εκδήλωση της θείας χάρης. Τα «βιβλία» πρέπει να ανοιχτούν.

Αυτός είναι ένας εικαστικός τρόπος για να μας πει ότι θα κρίνει τους ανθρώπους «με την αλήθεια του» (Ψαλμοί 96:13). Τα «βιβλία» περιέχουν την αλήθεια και πρέπει να ανοιχτούν, γιατί όσο παραμένουν κλειστά, η αλήθεια παραμένει κρυμμένη και οι άνθρωποι «δεν την καταλαβαίνουν».

Φυσικά, γνωρίζουμε την άποψη ορισμένων ότι τα βιβλία που αναφέρονται σε αυτό το απόσπασμα περιέχουν τα αρχεία των προηγούμενων ζωών όλων όσων έχουν πεθάνει και ότι αυτά τα βιβλία ανοίγονται την ημέρα της κρίσης για να ανακαλυφθεί ποιος είναι άξιος και ποιος ανάξιος. Πρέπει να σημειωθεί, ωστόσο, ότι η προφητεία αναφέρει τα «έργα» εκείνων που κρίνονται ως ξεχωριστά από τα «βιβλία», διότι η κρίση λέγεται ότι γίνεται από τα πράγματα που περιέχονται στα βιβλία, «σύμφωνα με τα έργα τους». Το θέμα είναι ότι η κρίση βασίζεται στον βαθμό στον οποίο τα έργα τους συμμορφώνονται με την αλήθεια που περιέχεται στα βιβλία.

Άλλωστε, ο Κύριος δεν θα χρειαζόταν να ανατρέξει στο αρχείο των έργων οποιουδήποτε αμαρτωλού για να καθορίσει την αξία ή την αναξιότητά του για

τη ζωή, διότι γνωρίζει, όπως αναφέρουν οι Γραφές, ότι «δεν υπάρχει δίκαιος, ούτε ένας» (Ρωμαίους 3:10). Ακόμη και οι ακολουθώντας τα βήματα του Ιησούς () θα ήταν ανάξιοι της ζωής αν κρίνονταν από τα δικά τους ατελή έργα.

Ο Κύριος γνωρίζει ότι κανένας δεν είναι άξιος ζωής μέσω της δικής του δικαιοσύνης. Αλλά η θεία αγάπη παρείχε έναν τρόπο διαφυγής από την καταδίκη μέσω της πίστης στον Χριστό, στο «λόγο» του και στην υπέροχη πρόνοια του αίματός του. Αλλά δεν μπορεί να υπάρξει γνήσια πίστη χωρίς τη γνώση στην οποία μπορεί να βασιστεί η πίστη. Επομένως, αυτή η γνώση παρέχεται, τα «βιβλία» ανοίγονται, κατά τη διάρκεια της χιλιετούς ημέρας της κρίσης.

Ο Θεός είναι ο ίδιος ο ερμηνευτής του, και στον Ισαΐα 29:11-18 μιλάει ξανά για αυτά τα συμβολικά «βιβλία» και για το τι υπονοείται με το άνοιγμά τους. Σε αυτό το απόσπασμα μας αναφέρεται ένα «σφραγισμένο βιβλίο», το οποίο δίνεται σε κάποιον που είναι μορφωμένος και μετά σε κάποιον που είναι αγράμματος. Κανείς από τους δύο δεν είναι σε θέση να «διαβάσει» ή να κατανοήσει το νόημα του περιεχομένου του.

Τελικά το βιβλίο ανοίγει: «Εκείνη την ημέρα οι κουφοί θα ακούσουν τα λόγια του βιβλίου, και τα

μάτια των τυφλών θα δουν από το σκοτάδι και από τη σκοτεινιά». Η περίοδος που ονομάζεται «εκείνη την ημέρα» φαίνεται σαφώς από το πλαίσιο ότι είναι η εποχή της βασιλείας του Χριστού. Και για εκείνη την ημέρα γίνεται η υπόσχεση: «Οι πράοι θα αυξήσουν τη χαρά τους στον Κύριο, και οι φτωχοί μεταξύ των ανθρώπων θα χαίρονται στον Άγιο του Ισραήλ». στίχος 19

«Σύμφωνα με τα έργα τους»

Στην προφητεία της Ημέρας της Κρίσης στην Αποκάλυψη 20:12-15, οι νεκροί που «στέκονται ενώπιον του Θεού» είναι εκείνοι που ο Κύριος γνωρίζει ότι ήταν κακοί. Είναι εκείνοι που περιέγραψε ο Ιησούς όταν υποσχέθηκε ότι όσοι «έκαναν το κακό [θα αναστηθούν] για την κρίση». (Ιωάννης 5:29). Τα έργα στα οποία αναφέρεται, επομένως, πρέπει να είναι τα έργα τους στο βασίλειο, αφού μάθουν, ακούσουν και ανταποκριθούν στο μήνυμα των ανοιχτών βιβλίων.

Η προφητεία λέει ότι ανοίγεται και «ένα άλλο βιβλίο». Ονομάζεται «βιβλίο της ζωής». Οι νεκροί που στέκονται ενώπιον του Θεού και κρίνονται με βάση την υπακοή τους στα πράγματα που είναι γραμμένα στα βιβλία, είχαν προηγουμένως τα ονόματά τους καταχωρημένα, όπως ήταν, σε ένα

βιβλίο του θανάτου, γιατί ήταν όλοι στο «βιβλίο» του Αδάμ. Ο Παύλος εκφράζει την ίδια σκέψη με έναν ελαφρώς διαφορετικό τρόπο, λέγοντας: «Όπως στον Αδάμ όλοι πεθαίνουν», αλλά προσθέτει: «έτσι και στον Χριστό όλοι θα ζωντανέψουν». 1 Κορινθίους 15:22

Έτσι, το βιβλίο της ζωής του Χριστού θα ανοιχτεί τότε για την ανθρωπότητα, και καθώς κάθε μέλος της καταδικασμένης φυλής — που θα ξυπνήσει από τον θάνατο και θα φωτιστεί — θα αποδεχτεί και θα υπακούσει στην αλήθεια, το όνομά του θα γραφτεί σε αυτό το βιβλίο. Το άνοιγμα αυτού του βιβλίου της ζωής δεν έχει ως σκοπό να ανακαλύψει ποια ονόματα υπάρχουν εκεί, αλλά να γράψει τα ονόματα εκείνων που, «σύμφωνα με τα έργα τους», αποδεικνύουν την αγάπη τους για την Αλήθεια, με βάση την οποία θα κριθεί τότε ο λαός. Ψαλμοί 96:13

Η Λίμνη της Φωτιάς

Η Αποκάλυψη 20:13 λέει ότι ο θάνατος και ο άδης θα παραδώσουν τότε τους νεκρούς τους. Γι' αυτό οι νεκροί θα έχουν την ευκαιρία να σταθούν ενώπιον του Θεού. Ο άδης, ή χάδης, όπως αναφέρεται στο ελληνικό κείμενο, είναι η κατάσταση του θανάτου, όχι ένας τόπος βασανιστηρίων. Μετά την επιστροφή των νεκρών από την κόλαση, τόσο ο

θάνατος όσο και η κόλαση θα ριχτούν στη «λίμνη της φωτιάς», η οποία περιγράφεται ως «ο δεύτερος θάνατος» (εδάφιο 14). Δεν ονομάζεται «δεύτερος θάνατος» επειδή όλα όσα καταστρέφονται στη λίμνη της φωτιάς πεθαίνουν για δεύτερη φορά, αλλά επειδή θα είναι η δεύτερη φορά που θα επιβληθεί η θανατική ποινή.

Στη λίμνη της φωτιάς, που είναι ο δεύτερος θάνατος, ακόμη και ο ίδιος ο θάνατος θα πεθάνει. Σε αυτόν τον τελικό καθαρισμό της γης θα συμπεριληφθεί η καταστροφή όλων εκείνων των οποίων τα ονόματα δεν είναι, τελικά, γραμμένα στο βιβλίο της ζωής. Αυτοί θα ριχτούν στη λίμνη της φωτιάς, τον δεύτερο θάνατο, όχι για να βασανιστούν, αλλά για να καταστραφούν.

Αυτή η ένδοξη ημέρα, όταν ο Κύριος θα κρίνει τους ανθρώπους με την Αλήθεια Του, θα είναι μια στιγμή χάριτος για αυτούς. «Όταν οι κρίσεις Σου είναι στη γη, οι κάτοικοι του κόσμου θα μάθουν τη δικαιοσύνη» (Ησαΐας 26:9). Αλλά θα υπάρχουν και τότε εκείνοι που θα είναι σκόπιμα κακοί και θα αρνούνται να υπακούσουν στην αλήθεια. Σχετικά με αυτό, ο επόμενος στίχος δηλώνει: «Αλλά όταν δείχνεται χάρη στους κακούς, δεν μαθαίνουν τη δικαιοσύνη· ακόμη και σε μια γη ευθύτητας

συνεχίζουν να κάνουν το κακό και δεν σέβονται τη μεγαλοσύνη του Κυρίου». Ησαΐας 26:10

Η έκφραση «η γη της δικαιοσύνης» περιγράφει τις συνθήκες που θα επικρατούν στη γη κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Χριστού. Ο Πέτρος αναφέρεται στην ίδια εποχή, λέγοντας: «περιμένουμε τους νέους ουραμούς και τη νέα γη που έχει υποσχεθεί, έναν κόσμο γεμάτο με τη δικαιοσύνη του Θεού». (2 Πέτρου 3:13). Ο Πέτρος αναφέρεται σε αυτή τη νέα εποχή της ανθρωπίνης εμπειρίας ως «η ημέρα της κρίσης και της απώλειας [καταστροφής] των ασεβών ανθρώπων». (2 Πέτρου 3:7). Αυτό θα σημαίνει απώλεια για όλους αυτούς, γιατί θα «εξαλειφθούν από τον λαό». Πράξεις 3:23

Ωστόσο, όπως δείχνει ο Πέτρος, μόνο εκείνοι που αρνούνται να ακούσουν και να υπακούσουν στην αλήθεια όταν αυτή τους παρουσιάζεται θα αποκαλυφθούν ως ασεβείς και θα καταστραφούν. Κάτω από τη διαφωτιστική επίδραση της Αλήθειας, η εσκεμμένη διάθεσή τους θα αποκαλυφθεί.

Τα πρόβατα και τα κατσίκια

Ένα άλλο μάθημα για την ημέρα της κρίσης είναι η παραβολή του Ιησούς για τα πρόβατα και τα κατσίκια (Ματθαίος 25:31-46). Ο χρόνος στον οποίο

αναφέρεται η παραβολή προσδιορίζεται από τον πρώτο στίχο. «Όταν ο Υιός του ανθρώπου έρθει στη δόξα του, και όλοι οι άγιοι άγγελοι μαζί του, τότε θα καθίσει στον θρόνο της δόξας του». Ο Ιησούς κάθεται στον «θρόνο της δόξας του» κατά τη διάρκεια των χίλιων χρόνων της βασιλείας του. Στο ελληνικό κείμενο, οι «άγγελοι» που εμφανίζονται με τον Χριστό στη δόξα είναι «αγγελιαφόροι». Η αναφορά είναι στην εκκλησία του, σε όσους πιστεύουν κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής και, αποδεικνύοντας την πίστη τους μέχρι θανάτου, θα δοξαστούν μαζί του ως βασιλιάδες και κριτές.

Πριν από αυτόν τον «θρόνο της δόξας του» θα συγκεντρωθούν όλα τα έθνη, σύμφωνα με την παραβολή, και θα χωριστούν όπως χωρίζονται τα πρόβατα από τα κατσίκια. Δεν πρόκειται για διαχωρισμό μεταξύ της εκκλησίας και του κόσμου, διότι η εκκλησία είναι μαζί με τον Κύριό της στον θρόνο. Η διαίρεση, μάλλον, γίνεται μεταξύ εκείνων του κόσμου που δεν είχαν προηγουμένως φωτιστεί και πέθαναν ως άπιστοι. Είναι «οι νεκροί, μικροί και μεγάλοι», που «στέκονται ενώπιον του Θεού» όταν ανοίγονται τα «βιβλία». Μερικοί θα πιστέψουν και θα υπακούσουν, άλλοι όχι, εξ ου και η διαίρεση σε δύο κατηγορίες. Αποκάλυψη 20:12

Όλες οι εθνότητες θα συμμετάσχουν σε αυτή τη μελλοντική σκηνή της ημέρας της κρίσης. Ο Ιησούς, σε άλλη περίπτωση, είπε ότι θα ήταν «πιο ανεκτό για... τη Σόδομα και τη Γόμορρα» την ημέρα της κρίσης από ό,τι για εκείνους που τον απέρριψαν και τον δίωξαν. (Ματθαίος 10:15). Αυτό σημαίνει ότι οι άνθρωποι αυτών των κακών πόλεων του μακρινού παρελθόντος θα ξυπνήσουν από τον θάνατο και θα τους δοθεί η ευκαιρία να μετανοήσουν, να πιστέψουν και να ζήσουν.

Θα είναι πιο ανεκτό για αυτές τις κακές πόλεις παρά για τους Ισραηλίτες που απέρριψαν τον Ιησού, επειδή δεν αμάρτησαν ενάντια σε τόσο πολύ φως. Αλλά θα είναι ανεκτό για όλους! Όλοι θα ξυπνήσουν και θα φωτιστούν, και αν υπακούσουν στο φως, την αλήθεια, θα κριθούν άξιοι να ζήσουν για πάντα.

Στην παραβολή, η τάξη των «προβάτων» ανταμείβεται λόγω του πνεύματος αλληλοβοήθειας και συνεργασίας που την διακατέχει. Στους μαθητές του ο Ιησούς είπε: «Νέα εντολή σας δίνω, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον, όπως εγώ σας αγάπησα» (Ιωάννης 13:34). Όταν ανοιχτούν τα βιβλία της Αλήθειας, τα λόγια του Ιησούς με τα οποία θα κριθεί ο λαός, θα διαπιστωθεί ότι βασική προϋπόθεση για όλους τους θεϊκούς απαιτήσεις εκείνων που θα κριθούν άξιοι της ζωής θα είναι η

εκτίμηση και η πρακτική της θεϊκής αγάπης, αυτής της μεγάλης αρχής της ανιδιοτέλειας που οδηγεί τον άνθρωπο να ενδιαφέρεται περισσότερο για τον πλησίον του παρά για τον εαυτό του.

Αυτή η ιδιότητα θα βρεθεί στην τάξη των προβάτων. Εξαιτίας αυτού, ακούνε τα ευπρόσδεκτα λόγια του Ιησούς: «Ελάτε, ευλογημένοι του Πατέρα μου, κληρονομήστε τη βασιλεία που είναι προετοιμασμένη για σας από την ίδρυση του κόσμου». (Ματθαίος 25:34). Αυτή είναι η βασιλεία της γης, που αρχικά δόθηκε στους πρώτους γονείς μας, την οποία έχασαν όταν παράκουσαν τον Θεό και εκδιώχθηκαν από τον Παράδεισο για να πεθάνουν. Στο τέλος της χιλιετούς ημέρας της κρίσης, αυτή η βασιλεία θα αποκατασταθεί σε όλους όσους τότε πληρούν τις προϋποθέσεις. Αυτή την αποκατάσταση περιγράφει ο Πέτρος ως «αποκατάσταση». Πράξεις 3:20-23

Οι «τράγοι» της παραβολής είναι εκείνοι της Αποκάλυψης 20:15, των οποίων τα ονόματα δεν βρίσκονται στο βιβλίο της ζωής. Είναι οι ασεβείς του Ησαΐα 26:10 και εκείνοι της Πράξης 3:23, οι οποίοι, αρνούμενοι να ακούσουν τον μεγάλο Δάσκαλο εκείνης της εποχής, «θα αφανιστούν από τον λαό».

Η κατηγορία των τράγων, σύμφωνα με τον Ιησούς, «θα πάνε στην αιώνια τιμωρία», ενώ τα πρόβατα θα λάβουν αιώνια ζωή. (Ματθαίος 25:46). Η λέξη «τιμωρία» () σε αυτό το κείμενο προέρχεται από μια ελληνική λέξη που σημαίνει «αποκόπτω». Με άλλα λόγια, οι «τράγοι» θα αποκοπούν από τη ζωή, θα καταστραφούν. Στο εδάφιο 41 αυτό συμβολίζεται με τη φωτιά, η οποία είναι ένα από τα πιο καταστροφικά μέσα που γνωρίζει ο άνθρωπος, «που έχει προετοιμαστεί για τον Διάβολο και τους αγγέλους του».

Πράγματι, δόξα τω Θεώ, ακόμη και ο Διάβολος και οι ασεβείς άγγελοι που είναι μαζί του θα καταστραφούν επίσης σε εκείνη τη συμβολική λίμνη φωτιάς που ο Αποκάλυπτος δηλώνει ότι είναι «ο δεύτερος θάνατος». Εν τω μεταξύ, κάθε παιδί του Αδάμ θα έχει πλήρη ευκαιρία να δεχτεί τη χάρη του Θεού που παρέχεται μέσω του λυτρωτικού έργου του Χριστού. Κανείς δεν θα χάσει τη ζωή του, ούτε θα αποτύχει να λάβει τη σωτηρία, εκτός από εκείνους που, παρά την πλήρη διαφώτιση, αρνούνται να πιστέψουν και να υπακούσουν στην αλήθεια.

Αυτή η διευρυμένη άποψη της μεγάλης έκτασης της χάρης και της αγάπης του Θεού θα πρέπει να μας εμπνέει μια μεγαλύτερη από ποτέ επιθυμία να Τον

υπηρετούμε και να Τον ευχαριστούμε, διότι έχουμε μια θαυμάσια ευκαιρία να συνεργαστούμε στο θεϊκό σχέδιο σωτηρίας για μια χαμένη φυλή. Το να λάβουμε το δώρο της ζωής μέσω του Χριστού είναι μια θαυμάσια εκδήλωση της χάρης του Θεού. Αλλά πέρα από αυτό, μέσω του Χριστού έχουμε την υψηλή τιμή της συνεργασίας με τον Θεό και τον αγαπημένο Του Υιό στο έργο της συμφιλίωσης του χαμένου κόσμου.

Λαμβάνοντας υπόψη τις θαυμάσιες ευλογίες που περιμένουν ακόμα το ανθρώπινο γένος, ευλογίες που θα έρθουν στους ανθρώπους κατά τη διάρκεια της χιλιετούς ημέρας της κρίσης, δεν είναι περίεργο που ο ψαλμωδός κάλεσε όλη τη δημιουργία να υμνήσει τον Κύριο επειδή «έρχεται να κρίνει τη γη». Διότι «θα κρίνει τον κόσμο με δικαιοσύνη και τους λαούς με την αλήθεια του». Ψαλμοί 96:13